

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
 סניף צומת ראם 08-8602602

הדלקת הנד; 19:12
 יציאת השבת; 4:04מס

עלון מס' 277
 ד' אלול ה'תשע"ג

שופטים

"כי האדם עץ
 השדה"
 אותיות 'עץ'
 בר"ת 'צריך עיון'
 לרמוז לנו שצריך
 לפשפש ולערוך
 חשבון נפש, לעיין
 בחדרי הלב והנשמה
 אחר מעשינו... במיוחד
 בחודש אלול...
 מתוך 'פי הבאר'

"מחודדין בפיר" ...

שיהיו דברי תורה

"לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל"

אך המלאך שהבחין בכך מיהר לאותת לו שישב במקומו והחל להציג בפניו את האינתיפאדה- אוטובוסים מתפוצצים בקול רעש אדיר, כשאחריהם הרוגים ופצועים המתבוססים בדמם.. בשלב זה לא הצליח האיש לעצור בעד רוחו הוא קם ממקומו וזעק: "אילו הייתם מראים את הסרטים הללו להולכים לגיהנם הייתי מבין את מעשיכם, אך מדוע מראים דברים נוראים שכאלו בדרך לגן עדן?" ותשובתו של המלאך היתה: "עליך להנות ממעשה ידך! כל מה שאתה רואה כאן עשית אתה במעשיך!!"

לפני שנים רבות קם בעם ישראל אדם שכדי לקדש את שם ה' בקרב בני ישראל הסכים למסור את נפשו כפשוטו ממש. הוא סבר שעם ישראל אינם מאמינים בעונשים שקבעה התורה על החוטאים, ולכן חילל במזיד את השבת כדי להיענש לעיני כל ישראל ולהחדיר בלבם את הפחד מן העונש על ידי שיווכחו לראות שאלו אינם אזהרות סתם, אלא משה רבנו אכן מסוגל להרוג את החוטא, אמנם כוונתו היתה לשם שמים אולם התוצאה של אותו מעשה היתה הרת אסון לכלל עם ישראל.. נסה לתאר לעצמנו את ההתרחשות בבית דין של מעלה כפי השגתנו..

"אני?! שאל האיש בפלצות -"אכן אתה"

אשר המלאך בניע ראש ולמראה חוסר ההבנה הוסיף המלאך והסביר בלמדנות: "אילו היו ישראל שומרים שתי שבתות היו נגאלין.. שבת אחת כבר שמרו כולם ובאת אתה בשבת השניה

לכל אדם בפני עצמו יש ייעוד בחיים ואם אינו ממלא את יעודו המיוחד, אפילו עושה הרבה מצוות ומעשים טובים, סופו לתת את הדין על כך, כאותו חייל בצבא אשר מפקדיו הועידו אותו להלחם בקרב אך הוא ערק מן החזית ומבכר לשרת בחילות העורף.. ר' שרגא פייבל מנדלוביץ

לאחר פטירתו עלתה נשמתו של אותו יהודי לשמי מרום ופגשה במלאך ה'. -"לאן פניך מועדות?"; התעניין המלאך והאיש השיב: "לגן עדן, הלא מסרתי את נפשי על קדושת השבת!"

וחיללת אותה.. על ידי כך לא הגיע העולם לתיקוננו.. כל הצרות של עם ישראל בכל הגלויות התרגשו ובאו כתוצאה מכך.. אם כן שב ותהנה ממעשה ידך...". -"אבל" טען האיש "התכונתי לשם שמים במעשי". אך גם תשובה זו לא מועילה ומן השמים יטענו נגדו: "כוונתך אכן היתה רצויה אולם מדוע לא התיעצת עם משה רבנו על המעשה הזה? האם לא היו בדורך גדולי הדור שהם היושבים מעל גן המבוכה ומכוונים את כל התועים התוהים לאן עליהם ללכת כדי שאיש לא יכשל ולא יסטה מדרך הישר?!! מדוע לא פנית לכל הפחות לאהרן הכהן או לשבעים הזקנים? האם חסרים בעם ישראל אנשים שיכולים ליעץ ולהדריך? מדוע עשית את המעשה על דעת עצמך ובכך גרמת לרעה עצומה שתפקד את עם ישראל?" מתוך 'ומתוק האור'

והמלאך אמר: "אכן ודאי שתזכה לגן עדן אך לפני כן - אולי תשב כאן מעט 'תשתה משהו' ותוך כדי כך תראה את מה שאציג בפניך". ישב האיש ולפניו הוקרן סרט המציג את מראות השואה - הרעב, העבודה, הכפור והמוות, למראה הסבל האיום שעבר על עם ישראל באמצעות עינויים נוראים כאלו לא הצליח האיש להישאר שווה נפש הוא קם ממקומו ושאל: "מה זאת?" -אך המלאך הגיב: "קשה לך לראות את הדברים?" אם כן הבה ונקרין בפניך מאורע אחר... ומיד הציג בפניו את ימי האינקוויזיציה ואת העינויים שאותם סובלים היהודים במרתפים החשוכים.. משראה האיש כיצד עוקרים ליהודי את ציפורניו אחת לאחת הוא קם ממקומו מבועת כולו ובקש להמשיך בדרכו לגן עדן ולמחות מלבו את אימת המראות.

"ואכלת את שלל איביר" טאיביד' נטריקון טאן טאוש בעולם כלל טאל לטן להתייטש לטאזיה דבר הלמזיק לטנ... לתוך 'הגדת'

יהודי נאמן לה' ולתורתו יודע שעליו לשמוע בקול חכמים ולסור למרותם על אף שגראה לו שדרתו נכונה יותר.

כיצד יש להוכיח אב ואם?

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שלי"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

אע"פ שנאמר בתורה "הוכח

תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא" שצריך למנוע את חבריו מלחטוא ובכלל זה גם אביו או אמו, מכל מקום באביו ואמו מצווה גם על מוראם. ולפיכך:

א. אם אביו או אמו עוברים עבירה, לא יאמר להם "עברתם עבירה", אלא יאמר להם בלשון שאלה "האם לא כתוב בתורה כך וכך?", והם יבינו מעצמם, כדי שלא יתביישו. ואם אינם מבינים יאמר להם בדרך סיפור "מעשה שהיה באדם אחד שעשה כך וכך ואמר לו החכם שדבר זה אסור".

ב. אם אביו או אמו עוברים על איזה איסור במזיד, אף שיודעים שהדבר אסור, אם יש סיכוי שאם יעיר להם בצורה מכובדת, יקבלו את התוכחה, יעיר להם בינו לבינם בצורה מכובדת. אבל אם אינם מבינים שיש בזה איסור ולא יקבלו ממנו, ימנע מלהוכיחם.

ג. אם אביו או אמו טועים בהלכה, יראה להם את ההלכה מתוך ספר, כאילו שואל אותם היאך הדין.

ד. אם אביו או אמו מבקשים מבנם או בתם שיעברו על איזה חשבון או על מכתב שכתבו, והבן או הבת מצאו טעות בחשבון או בכתיבה, לא יאמרו להם "טעיתם", אלא יאמרו להם "יש כאן טעות".

ה. אב או אם המוכיחים את בנם או בתם על איזה מעשה שההורים טועים לחשוב שעשו, לא יאמרו הבן או הבת "אתה טועה" או "אתה לא צודק", אלא יאמרו להם בלשון מכובדת שאין העובדות כמו שהם סבורים, כגון "יש כאן אי הבנה".

כי באמת אין כל עצב בעולם למי שמכיר אור האורות של האמת החזיא

האדם צריך לדעת מה ביכולתו לתקן - ולתקן, ומה אין ביכולתו לתקן - ולהניח. כי באמת הקב"ה לא רוצה מאף אחד שתוקן חודש הוא יהפך להיות מלאך, מושלם ומתוקן בכל. ומצד שני - גם לא להשאר ולדרוך באותו מקום, אלא להתקדם ולהשתפר לפי היכולת והנתונים שלו, בבחינת מה שאמרו במשנה באבות "לא עליך המלאכה לגמור, ואין אתה (בן חורין) רשאי להבטל ממנה".

בעלי המוסר

"ולבלתי סור בין המצוה"

טוב לומר לפעמים - ריבוננו של עולם אני רוצה לחיות ולהיות בריא ושלם כדי שאוכל לעשות רצונך וללמוד תורתך ולקיים כל מצוותיך בשלמות בלי שום נגיעות אישיות...

היסוד, של הבחינה העצמית-לעשות משפט צדק, נוגע לא רק לשופטים ולדינים, אלא לכל יהודי באשר הוא. כל אחד מאיתנו הוא 'דין' - כל היום וכל הלילה. בכל עת ובכל שעה באים אל האדם היצר הטוב והיצר הרע, היצר הטוב מנסה לשכנע אותנו לעשות מצוות ומעשים טובים, והיצר הרע אומר לו לעשות ההפך, והאדם צריך 'לשפוט' ולהכריע ביניהם.

לצערנו, כל אדם נגוע בנגיעות אישיות. היצר הרע משלם ב'מזומן', אדם רואה ומרגיש את ההנאות באפן מידי, ואלו היצר הטוב משלם רק אחרי מאה ועשרים שנה... מה יעשה, אפוא, מי שאינו במדרגת בן חורין משיקולים זרים ונצרך לשפוט דברים? - עליו להתייעץ ולקבל את דעתם של רבותיו, ולא לשפוט את הדברים על פי נטיית לבו והבנתו.

בענין זה ידוע משלו של בעל ה"מסילת ישרים": "למה זה דומה? לגן המבוכה, הוא הגן הנטוע לצחוק, הידוע אצל השרים, שהנטיעות עשויות כתלים כתלים, וביניהם שבילים רבים נבוכים ומעורבים, כולם דומים זה לזה, והתכלית במ הוא להגיע אל האכסדרה אחת שבאמצעם. ואומנם, ההולך בין השבילים, לא יוכל לראות ולדעת כלל אם הוא בשביל האמיתי או בכוזב, כי כולם שווים ואין הפרש ביניהם לעין הרואה אותם... והנה העומד כבר על האכסדרה הוא רואה כל הדרכים לפניו ומבחין בין האמיתיים והכוזבים, והוא יוכל להזהיר את ההולכים במ, לומר: זה הדרך לכו בה! והנה, מי שירצה להאמין לו, יגיע למקום המיועד. ומי שלא ירצה להאמין וירצה ללכת אחר עיניו, ודאי ישאר אובד ולא יגיע אליו".

כן הדבר הזה: מי שעדין לא משל ביצרו, הוא בתוך השבילים, לא יוכל להבחין ביניהם. אך המושלים ביצורם שכבר הגיעו אל האכסדרה, שכבר יצאו מן השבילים וראו כל הדרכים לעיניהם בברור - הם יכולים ליעץ למי שירצה לשמוע, ואליהם צריכים אנו להאמין. כדי לשפוט מוכרח האדם להיות "בן חורין", נקי מנגיעות ושקולים זרים, ואם אינו כן, אל יחליט דברים על דעת עצמו אלא ישאל את פיהם של גדולי וצדיקי הדור..

מתוך 'ומתוק האור'

אנשים רבים שומרי תורה ומצוות סבורים כי אנשים מחוץ למחנה צריכים לחזור בתשובה שלימה, שהלא הם אוכלי נבלות וטרפות, ואינם מבינים על מה עליהם לחזור בתשובה. אבל יש נבלות וטרפות שאנחנו אוכלים... ואלו הם: שנאת חינום מחלוקת וכל העניינים שבין אדם לחברו..

מתוך 'ומתוק האור'

"שום תשיים עליך בולך"

האלשיך הקדוש מבאר שאם רואים את גדול הדור חוטא, יש לדעת שזה נובע מ"אשמת העם", לעם לא היתה זכות לקבל מנהיג טוב יותר, ולכן המנהיג חטא...

מתוך 'ומתוק האור'

כפי גודל פחד האדם מהשם יתברך כך יקטן
בעיניו הפחד מענייני העוה"ז.
האבן עזרא זיע"א